

Esén: September na Krasu.

*Ob poti sama bela ajda
v bledozlatem solncu šumi,
zadnja topla sapica pihlja,
po medu diši — — —*

*Oj drobne čebelice, zdaj bo medú
na kraškem polju!
Ne bom vas motil pri delu, sestrice,
pri delu vašem in dobrovolju.*

*O Kras, kako lep si spet!
Belo grozdje in vijolčasto,
sladki med nam ponujaš,
da je presrečen kmet.*

*In tam daleč na rjavem polju
se turščica v banderah postavlja,
na zlatem zelenoovitem storžu
kmeta, kmetico pozdravlja.*

*To zlato zrnje bo dalo pogačo,
potičo rumeno,
z medom poslajeno —
kaj hočemo več?
Ali ni vsa narava
kot angel Gospodov,
dobrote deleč?*

Svjatoslav: Popotni.

*Zvezda vzhaja nad planino,
Jezus Kristus gre v dolino,
Jezus križ na rami nosi,
prenočišča v vasi prosi.*

*Majejo z glavo bogati:
V naših hišah ni prostora,
polne kašče, kleti polne
in berač je vsak — pokore.*

*Vrata so odprli revni:
Težka je beraška cesta.
Sedem nas je v nizki izbi,
še za osmega bo mesta.*

*Jezus Kristus dvigne roko,
bajte vzrastejo visoko,
oj visoko do neba,
prav do solnca božjega.*